

4036233 LCCS/M:สาขาวิชา:วัฒนธรรมศึกษา;ศศ.ม.(วัฒนธรรมศึกษา)

คำสำคัญ : พิพิธภัณฑสถาน/ศิลปะ/ศิลปะในการนำเสนอ

สรรเสริญ สันติวงศ์:การศึกษาพิพิธภัณฑสถานในฐานะของศิลปะในการนำเสนอ (MUSEUM AS AN ART OF PRESENTATION) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์:อภิญญา บัวสว่าง,ศศ.บ ,MA., ดวงพร คำณูณวัฒน์,นศ.บ,MA., วินัย ผู้นำพล,ศบ.(ประติมากรรม),ทรงยศ แวหวงษ์,ร.บ ,MA.(การพัฒนา) 212 หน้า. ISBN 974-665-029-7.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาพัฒนาการของการจัดนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑสถาน การศึกษานี้มุ่งวิเคราะห์ลักษณะทางด้านสุนทรียะของการจัดแสดงในนิทรรศการ โดยเฉพาะ พิพิธภัณฑสถานที่เกิดขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการจัดแสดงที่เกิดขึ้น โดยอธิบายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจัดแสดงกับ โลกทัศน์และทัศนคติทางความคิดในยุคสมัยต่าง ๆ (เช่นยุคปฏิวัติความคิดทางวิทยาศาสตร์ใน ศตวรรษที่ 18 และยุคหลังสมัยใหม่ในศตวรรษที่ 20)

จากการศึกษาพบว่า การจัดแสดงนิทรรศการของพิพิธภัณฑสถานในปัจจุบัน มีการสื่อสารในส่วนของ ความรู้สึกและมีการกระตุ้นให้ผู้ชมมีส่วนร่วมทางความคิดมากกว่าการจัดแสดงนิทรรศการใน พิพิธภัณฑสถานในอดีตที่ผ่านมา แนวความคิดในยุคหลัง โครงสร้างซึ่งเป็นยุคแห่งทางเลือกในช่วง ศตวรรษที่ 20 ได้ส่งอิทธิพลต่อรูปแบบของการจัดแสดงในระยะนี้(ช่วงหลังของศตวรรษที่ 20) เช่นเดียวกับที่แนวความคิดของการปฏิวัติทางวิทยาศาสตร์ได้ส่งอิทธิพลต่อรูปแบบการจัดแสดงของ พิพิธภัณฑสถานที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 18. จากการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบและการทำหน้าที่ในส่วนต่างๆ ของนิทรรศการในพิพิธภัณฑสถานพบว่า วัตถุ, ตรรกะ, พื้นที่ว่าง, และเวลา ได้สร้างให้นิทรรศการสื่อ ความหมายได้หลายระดับซึ่งรวมถึงในส่วนของสุนทรียะ ได้เช่นเดียวกับการทำหน้าที่ขององค์ ประกอบเหล่านี้ในงานศิลปกรรม